

943

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DRZEWNEGO I PAPIERNICZEGO

z dnia 5 sierpnia 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego:

- 1) opakowania wypożyczane — beczki żelazne na klej bakelitowy;
- 2) opakowania sprzedawane:
 - a) skrzynie drewniane,
 - b) pokrywy i ramki drewniane,
 - c) worki papierowe.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki (wydania) towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do celów innych niż były pierwotnie przeznaczone.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przysyłać najtańszymi środkami transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający obowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowanie składa się z kilku elementów, należy równocześnie przelać wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji, dotyczących do-

starzonego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbioru opakowań oraz zgłaszania reklamacji przez odbiorcę. W braku tych przepisów należy stosować zasady określone w § 7.

§ 7. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy albo dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowanie i stwierdzić ewentualne braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeśli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu czterech dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Niestawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokolarnie wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 8. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od ich wykrycia, nie później jednak niż w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania.

§ 9. Przy odbiorze i ustaleniu braków oraz wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

§ 10. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do rementu traktować należy jako odpadki.

§ 11. 1. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której ma być przesłane opakowanie.

2. W przypadku odmowy przyjęcia (nabycia) opakowania przez jednostkę wskazaną przez dostawcę do przyjęcia (nabycia) opakowania obowiązany jest dostawca. Koszt transportu od jednostki wskazanej przez dostawcę do dostawcy ponosi dostawca.

§ 12. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskażą jed-

nostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 13. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 11, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 12.

§ 14. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 15. Wszystkie opakowania wypożyczane powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie, w stanie nie uszkodzonym.

§ 16. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady, ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotu.

§ 17. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widoczne następujące oznaczenia:

- 1) nazwa i adres dostawcy;
- 2) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowań wypożyczanych);
- 3) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji);
- 4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz termin zwrotu. Termin ten nie może być dłuższy niż 60 dni.

§ 19. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w § 18, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 20. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania;
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania; termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w § 18.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych, przewidzianych w ust. 1 i 2, nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej państwowej komisji

arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 21. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a szczególnie w razie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 22. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek komisyjnie stwierdzonego jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie opakowania powstało z przyczyn od niego niezależnych.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 23. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 24. Na opakowaniach sprzedawanych powinna być w miarę możliwości trwale uwidoczniona nazwa i adres dostawcy.

§ 25. Dostawca jest obowiązany podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 26. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 27. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowania i odsprzedaży następnie dostawcom.

2. Skupione opakowania odbiorcy posortują według rozmiarów i przeznaczenia.

3. Skup opakowań następuje po cenach określonych w obowiązujących cennikach.

§ 28. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych, pochodzących od niego i nadających się do dalszego użytku.

§ 29. Opakowania sprzedawane zdadne do dalszego użytku bez potrzeby przeprowadzenia remontu nabywane będą przez dostawców po cenie określonej w cenniku.

§ 30. 1. Opakowania wymagające remontu odbiorca obowiązany jest do odsprzedaży właściwym bazom remontowym, jeśli remont nie może być dokonany we własnym zakresie przez odbiorcę.

2. Bazy remontowe nabywają opakowania po cenach według obowiązujących cenników.

§ 31. 1. Jednostki gospodarki społecznej, posiadające opakowania sprzedawane, obowiązane są odsprzedać je dostawcom.

2. Przepisy §§ 28 — 30 mają odpowiednie zastosowanie.

V. Przepisy końcowe.

§ 32. Zarządzenie nie dotyczy opakowań towarów przeznaczonych na eksport.

§ 33. Zarządzenie nie dotyczy odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz odbiorców podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 34. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 26 lipca 1951 r. w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży papierniczej (Monitor Polski Nr A-93, poz. 1290).

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Drzewnego i Papierniczego: *J. Knapik*

944

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOLEI

z dnia 4 sierpnia 1953 r.

w sprawie opłat za usługi wykonywane przez Przedsiębiorstwo Podróży i Turystyki „Orbis”.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz w związku z art. 2 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez państwo lub samorząd (Dz. U. Nr 61, poz. 337) i stosownie do uchwały nr 30 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wysokości opłat za niektóre usługi zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki Przedsiębiorstwa Podróży i Turystyki „Orbis” pobierają za świadczone usługi opłaty w następujących wysokościach:

- 1) za przedsprzedaż biletu na pobyt w pensjonatach Przedsiębiorstwa Ośrodków Wypoczynkowych „Orbis” — 2 zł za każdy dzień pobytu,
- 2) za przedsprzedaż biletu na pobyt w ośrodkach wiejskich Przedsiębiorstwa Ośrodków Wypoczynkowych „Orbis” — 1 zł za każdy dzień pobytu,
- 3) za przedsprzedaż biletów kolejowych:

a) normalnych — przy cenie biletu

od zł	0	do	10 zł	—	0,50 zł
od zł	10	do	20 zł	—	1,— zł
od zł	20	do	40 zł	—	1,50 zł
od zł	40	do	60 zł	—	2,50 zł
od zł	60	do	80 zł	—	3,50 zł
powyżej	80 zł			—	4,50 zł

- b) biletów blankietowych zbiorowych — 3% ceny,
- c) biletów miesięcznych ogólnie dostępnych — 4,50 zł od biletu,
- d) biletów miesięcznych szkolnych i pracowników — 1,50 zł od biletu,
- 4) za obsługę imprez turystycznych — prowizję w wysokości 15% wartości umownych świadczeń, z wyłączeniem kosztu biletów kolejowych,
- 5) za rezerwowanie miejsc w pociągach dla grup turystycznych — po 1,80 zł od zgłoszonej osoby,
- 6) za wynajem autokarów stanowiących własność Przedsiębiorstwa Podróży i Turystyki „Orbis” — stawki według taryfy Państwowej Komunikacji Samochodowej, zwiększone o 20%.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Kolei z dnia 28 grudnia 1951 r. w sprawie wprowadzenia opłat za sprzedaż biletów komunikacji wewnętrznej przez kasy biletowe P. B. P. „Orbis” i Biuro Obsługi Podróżnych na stacjach P. K. P. (Dz. Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 25, poz. 280) w odniesieniu do Przedsiębiorstwa Podróży i Turystyki „Orbis”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *R. Strzelecki*

945

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOLEI

z dnia 4 sierpnia 1953 r.

w sprawie cennika za usługi świadczone przez Przedsiębiorstwo Obsługi Ruchu Zagranicznego „Orbis”.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz w związku z art. 2 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez państwo lub samorząd (Dz. U. Nr 61, poz. 337) i stosownie do uchwały nr 30 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wysokości opłat za niektóre usługi zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się 2 kategorie hoteli Przedsiębiorstwa Obsługi Ruchu Zagranicznego „Orbis”:

- 1) do kategorii I zalicza się hotele:
 - w Warszawie,
 - w Sopocie,
 - w Gdańsku,
 - w Łodzi,
 - w Szczecinie